

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB29 : 1854

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB29 : 1854", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2008 , s. 3.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb29-txt-shoot-n20.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB29:20

#

En moderne Geistlig.

Naar jeg tænker paa, hvad der fE i min Faders Barndom forstodes ved en Kræmmersvend, en ubehjælpelig, klodderagtig Jydedreng – og hvad der nu forstaaes ved en Kræmmersvend: en behændig, adræt, en Cavaleer o: s: v: – saa er dette jo et Slags Fremskridt.

Omtrent det Samme er nu en moderne Geistlig. Det er: en adræt, behændig, gesvind Mand, der yderst let, i en smuk Sprogform, med et klædeligt Væsen o: s: v: veed at anbringe lidt Xstd, men saa let, saa let som muligt. I det nye Testamente er Xstd. det dybeste Saar, der kan bibringes et Msk, efter den rædsomste Maalestok beregnet paa at collidere med Alt – og nu perfectioneres den Geistlige i at anbringe det Xstlige saaledes, at det betyder Ingenting; og naar han perfect kan gjøre det, saa er [han] Mynsteret. Det er dog modbydeligt! O, om Barberer perfectionere sig i at kunne tage Skjæget saa let af, at man slet ikke mærker det, ja det kan være godt nok: men i Forhold til hvad der just er beregnet paa at skulle saare, der at perfectionere sig [i] at anbringe det saaledes, at det saavidt muligt, aldeles ikke mærkes: det er dog væmmeligt.